

L'ULL

NUM. 29

OLOTT, 8 DE NOVEMBRE 1913

TARDOR II

No's tornen originals ni's publiquen anuncis de cap mena

¿Que si'ns fa por «El Deber»? Fugi, home, fugi..!

REBELACIÓ

Deu mesos han passat des de que L'ULL sucumbí voluntariament a la rastrera força d'un poder fastigós que per desgracia encara impera en l'ambient irrespirable d'aquesta nostra terra, plena d'hipocresies, de frívols ambicions i verinosa mala fé; deu mesos que per nosaltres, cansats de contemplar tanta corrupció en les costums polítiques i administratives de la nostra vida ciutadana, han sigut deu anys de temps tancats dintre la presó del mutisme i paciència que avui volèm rompre escandalosament per a tornar a posar al cim del nostre front despert, aquella valenta divisa que tant feu tremolar els forts ciments que havien posat els que s'erigiren en amos i senyors de les consciències, les més preuades hisendes dels olotins.

Hauria d'haver succeït, o semblar-ho tan sols, que la llarga treva de silenci que nosaltres hem donat, condescendents, amb la quietut que'ns prometeren al obrir aquell *parentéssis*, seria prou per a canviar radicalment els privats i consuetudinaris procediments dels falsos leaders, de les figures decoratives; però, no senyors, no ha sigut aixís; doncs donéu una mirada enrera, repareu els acontereiments promoguts pèls asquerosos dominants, i veureu la mateixa brutícia i la mateixa perversitat que enmedalla el pit negre de l'hàbit telar que vesteix la santa i austera coberta de *El Deber*.

Enderrocàrem allavors aquell àngel exterminador (?), infernal, d'ales d'escata de peix i d'espasa rovellada, que posava la seva mala pata en el cos del drac estrany; prò ara en la seva transparència s'hi endevina que'n lloc de aquell símbol angélic que'ns ensenyava manifestament la llei amb que's regeixen els hipòcrites, hi ha sigut posat el mateix dragó representant de la maldat, però disfressat amb la sotana i teula que en els dies de treball penja en una perxa de la cooperativa, calant-se ben endins aquesta i embosant-se ben rodona l'altre, per a amagar totes les nafres de la mala fé i la rabiosa i famèlica rialla de la venjança satisfeta i per a satisfer contra el qui tingui el desvergonyiment de contradir la soberana voluntat d'aquell ser abieete i depravat.

Per nosaltres aquesta voluntat soberana que orla les cobertes del setmanari catòlic i que després a l'obrir-lo se llegeix en les interlinees dels escrits, no té el valor de la nostra consideració; no la reconeixem, perquè no volèm ajupir el cap davant d'una gent mereixedora del despreci, que evoca en el cossi del periòdic totes les pestilències i arbitrarietats que surten brutalment de les seves testes destornillades.

Bràmin amb ràbia les vostres gorges rogalloses, aiseu els braços rígits per a amenaçar-nos de nou amb crudeli-

Por ausencia del Director
Pedro Aubert

tats que aquí, entre nosaltres, i per tot arreu, ens riurem de vostres bravates, fent lo que'ns passi per la vetrola; seguint impertèrrits el camí que un dia vàrem trassar-nos, sens que rés puguin els vostres críts ni les penes inquisitorials que teniu preparades per a tots els que seguim la bandera de l'hermosa independència, de la llibertat sacrosanta. Amb élla vàrem nèixer, vosaltres un dia ens la roba-

reu, prò torna a sê nostra, i amb ella ens abrassem per a acoraçar-nos de les escomeses de la vostra fastigosa intemperancia. ¿Vos pensàveu tal volta que ja'ns havíeu vensut? Deixeu-nos riurer: amb nosaltres tenim un poble, i aquest poble que's la nostra sang, avui necessita de nosaltres: ¡L'ULL te saluda, poble amic, i vé prompte a lluitar per a la teva redempció!

¡Votar en blanc, es votar per «El Deber»

COUPLETS DE ACTUALITAT

Que poden cantar-se amb la música del Ven y Ven, y Ven.

Els dies d'eleccions
son dies de forces gresques,
que hi ha qui d'un vót en paga
—el plaga—
botifarres i mongetes.

Hi ha que'n paga més
i en dona dos o tres pessetes,
que cobren a cà la Tia
—aquell día—
per quatre o cinc posturètes.

Els de la coalició
tots tenen patent de bé,
cap es capàs d'oposar-se,
—i alzar-se,—
en contra del remadé.

Per xo nó n'hi ha cap
dels qu'aquest ULL fem i escribim,
perque'l setmanari sab
—que vivim—
tant lliures com ens sentim.

Dels vint i sis candidats
se n'han de derrotar setze,
a quins L'ULL avui els proposa
—una cosa—
que'ls tregui la por de perdre.

Tots quedar-se al llit
en l'hora de la gran batalla
qu'hi guanyaran més l'estona,
—amb la dona—
dormint o fent més canalla.

MERDARADES ELECTORALS

Per demà, *El Deber* pagarà en el mercat electoral els vots dels bons electors, amb un fart de fassols,

butifarra, tres purrons de ví, admetlles torrades, un ral de la dolça, i un duro per anar de tort.

Ja sabem positivament que'l pobre Solanic s'ha posat en candidatura no més per a complaure les exigencies dels carlins, havent disposat el Llonganissaire per sota mà amb en Malaventura Butifarra, que apuri la mateixa sort de son germà ara fa dos anys. ¡Un altre que probablement se mullarà!

Paquito, Paquito, que t'estirarem les orelles!; uses uns procediments per a assegurar-te l'elecció més dignes d'*El Deber* que de tu; està bé que per sê l'última vegada hi juguis el tot per tot, pero mai fent coses lletjes amb els pobres emplejats municipals.

Ha corregut amb insistencia, la veu de que un dels de la coalició que's presenta, ho fa amb el fi altament altruista de posar aigua a presió a casa seva, per quin fi, l'Herbolari li ha explicat com se fa per a fer-la correr i portar-la al moll.

En Mitjes Negres agrait del vot que contra nosaltres va donar-li el seu dependent Nasi, ara me'l vol fotre concejal.

El Deber també se'ns ha tornat barrilaire. gastant una literatura més seductora que la nostra; prova n'es la candidatura que recomana que'n diu de *seny*, assegurant-li un èxit colossal. Per nosaltres lo colossal no es l'èxit que n'esperen, si nó la candidatura que presenten, que's aixís:

D. Josep Teixidor Surroca, *Advocat* que's diu conservador i per a arribar a la primera vara farà una estoneta de carlí amb el propòsit de fotre al seu rival. El Sr. Teixidor ens ha mort; nosaltres que tan mal li havíem sentit dir de *El Deber* en plena penya cassinista!

D. Llorens Solanic *Sistach, Industrial*, carlí i apre

ment de blanqué. Te molt gènit, prò tot sovint li toca el rebre; se'ns assegura que li buscaràn ninyera perque no prengui mal.

D. *Josep M.ª Garganta Vilamanyá, Propietari*, regionalista i carlí a la vegada; te molt gènit quan s'enfada, prò com que's de la Creu Roja, no arriba mai a fer sang.

D. *Ignasi Pagés Vilar, Propietari*, un bon minyó, que te la fatalitat de sê dependent de'n Mitjes Negres.

D. *Anton Casabó Molar, Fabricant*, molt jovenet, te molts nervis, se fà amb les males compa-

nyies del recaté; havia estat interessant en el seu període semi-anàrquic, donant algún susto gros a la seva bona mare.

Sr. *Joan J. Caminals Forner, Propietari*, de nacionalitat desconeguda, no es res políticament, prò's fica per tot arreu encara que no li demanin; jah! aquest ha arribat a se pare de família.

Se diu que ja se n'han retirat dos o tres, no sabem si per por de l'èxit *colossal* que s'han profetisat o per no tenir que celebrar l'apat de la derrota *colossal*

Borrar un nom, es donar un vot a n'El Deber!

ULLADES

Hem vist a cân Bonet unes col·leccions de postals tan sicalptiques, que fins ens han fet posar vermells, i ens hem hagut de dir entre nosaltres: com se coneix que no hi ha L'ULL! perque aixó, allavors, no passava.

Srs. del recaté, hem sapigut que encara deuen «L'Ullera» a l'impressor, Tan mateix, aixó s'ho tenen una mica massa recatat.

Un día Mossen Llonganissaire va reconeixer que la cooperativa havia estat un error, prò no sabem si es que persisteix en mantenir-lo per molt temps, o per fins que a la ciutat no quedi cap botiga per tancar. Interí ja'n tenim tres o quatre que'ls panys de les portes ja s'han rovellat, i set o vuit esperen el torn per a ser sacrificades pèl *mostre electoral olott*.

Els del carro quan siguin concejals, posaràn arbitris a les disfresses i a les campanes; les campanes pagaràn un ral per batallada, i les disfresses una peseta; els capellans que córrin pèls carrers amb sotana, pagaràn l'arbitri, si be se'ls concedirà permís per a pujar les misses, tinguent en compte que no son articles de primera necessitat.

El noi Vermell se'ns casa, i per aital aconeteixament, el consell de família va resoldrer posar bombilles elèctriques de carbó, i arreglar l'entrada de la casa a fi i efecte de que'l caball quan hi entrí també sapigua distingir que a la casa hi ha hagut algun aconeteixament; els fills se suposa que serán d'un bermell pardo.

Fa dos dies que varen arribar de Barcelona, varis amics nostres que anaren a descarregar matxos i a buidar els matons de Pedralbes que tenfen en conserva per a regalar-los a unes quantes elegants senyorettes que viuen en els carrers de més barrila de la ciutat, perla del Mediterrani.

Els benemérits individus del *Carro del vi* tenen preparat un gran dinar en cas de que obtinguin la victosia. Si perden, també'n tenen preparat un altre quin mentí serà de olives negres, sang i fetxe amb seba de porc, admetlles torrades i vi negre com la sotana de l'amo dels altres. Si aixó succeeix estaràn seixanta nou dies de *luto vinatal* rigurós.

Es una llástims que l'estíu passat no surtis L'ULL, perque hi havia una pila de recatxondibills senyorettes forasteres que donaven l'opi. De tan esplendits que soms, no'n poguèrem acontentar cap.

Fa pocs dies que Mossen Llonganissaire va fer un petó als melosos adoquins del carrer de Sant Rafel, tot cantant d'esma els kiries d'un enterro grós, i abtret amb les ditxoses eleccions... ¡com li déiem que cauria als nostres peus!; els altres capellans se *meaban* de tant riurer. Naturalment; com que no'l póden véurer gaire!

Demà farà un any exacte, que L'ULL celebrà la seva gran victoria amb la *gira popular*, encara de fresc record i joia, i ja'ns trobem que demà mateix haurem de celebrar la victoria electoral que'ns espera. Espanya i L'ULL son aixís, senyores.

VOTEU A QUI VOS SEMBLI

Quanta saliva i vilis hem tingut que tragar, senyors!; prò no hi ha més, totes les coses tenen un límit, i nosaltres ja hem arribat a l'extrem de no poguer-la pair, vident-nos precisats a vomitar-la a plenes glopades novament. Es lo que vos havíem dit senyors d'enfront: L'ULL no's retira, L'ULL no borra la seva historia política, L'ULL no s'amaga sota el vel de l'oblit, L'ULL manté la seva actitud enèrgica i decidida, i quan senti en avant una veu potent que pregona L'ULL pèls àmbits de l'espai, axordant la ciutat, penseu que hi ha algú que la balla magre; ¡que punyefla!, fins ara hi hem ballat nosaltres, ho confessem.

Recatxondibilis lector que ja'ns devies anyorar, escolta lo que't direm: Demà te trovaràs, encara no't llevis, amb les urnes electorals pèls nassos, ¡vijila esperit, vijila...!, L'ULL t'ho diu. A mans plenes, reberàs candidatures dels *pocs* aspirants que hauràn de governar els destins de la teva ciutat, i que t'imposaràn ordenances a tu mateix; volem creure que siguis borni, que miris contra govern o cap a la Pinya, i per tant, que demà no vegis prou clar per a sapiguer distingir bé, i fins aquí, passa; prò lo que no volem, amic que'ns menjaríem a petóns, es que vaijís a les palpentès, es que no sapigues lo que fas, que no t'hi veijís de cap ull...; per xò justament ha sortit avui el nostre, per a fer-te veurer les coses tal com son i més clares que l'aigua.

¡Oh, tu, elector, home instruit que ostentes un títol acadèmic que't servéix per a badallar de gana, prò't dona la tònica de savi i potser fins ho ets, i sabs prou distingir!, a tu doncs, es a qui volem dir-te que fassis cara a l'hipocresia que demà baix la capa de la *patent* que sempre gasta, necessita de tu el vot per a augmentar o al menys retenir el seu remat de béns; ets ben lliurer i una vegada a la vida tan sols, prova l'aventura de separar-te del rabadà; els temps han canviat, i es fora de secundar un progrés que necessitem més que la camisa; no t'imposi aquesta força fic-

ticia, ni el gran fantasma de la por farandulística, que't roba per moments la teva propia personalitat de mascle; ¡oh, tu, industrial que obres amb plena llibertat d'acció, no vulguis ésser arrastrat pèl torrent de la rutina, i sapigues mirar per una vegada, ja que no te'n caldrà cap remordiment, amb els teus interessos els de la ciutat que també te son propis; tu més que ningú pots fotret de tot, ni tan sols te cal guardar per un moment les apariencies! ¡Oh, tu, comerciant, home incansable que els números t'han absorbt mitja vida i que una cooperativa t'acaba d'absorbir en plena agonía, tu ja sé que'ts dels nostres, ja sé que ultimament has arribat a coneixer qui son aquesta gent que per llaurar la seva vinya, fent-hi arribar l'aigua fresca de S. Roc pèl regaiu, t'han omplenat de cendres la teva, ensorrant la teva familia en la miseria més gran; a tu ja no't diem que vinguis amb nosaltres, perque justament soms nosaltres els que venim amb tu; ¡Oh, tu, obrer viril, home que en la plenitud de la força el destí està als teus peus, baidement alguna vegada t'humilli, tu també sabràs distingir (no es veritat?), tu ets la força suprema que amb un moment donat abalances la caiguda a l'esquerra o la dreta, insegur de qui podrà protegir-te més; no ductis un sol moment, aquesta vegada te cal fer caurer la pesada al nostre costat, ja que si no es avui serà demà, que la farandula amb l'ajuda de tots veurà complida aquella sentència de que «soms els amos de la ciutat i ens cal governar els seus destins.»

I a tu, ¡oh arcaic *Deber*, serpent que ja ni quasi tens valiò pera morreijar rossegant-te per terra, l'espuma i el bri que un temps va provocar-te una trepitxadeta nostre, que't valgui l'esperiencia, tart o aviat tens que morir a les nostres mans com varem profetisar-te; son cinquanta dos els jutjes que't varen sentenciar i ni un tant sols t'ha absolt, amb aixó, ja sabs una vegada més lo que sé t'espera; avui solsament te fem la traveta dos de grossos i rodons i un inglés amb *salacof*, que no es l'Allack.

Votar am plena conciencia per les persones que més valen, que no siguin xais d'«El Deber», es votar per L'ULL!

NOTA.—No'ns han arribat els dos clixés que haurien donat importancia a n'aquest nombre; si ve que un dia siguin oportuns,

com que son molt bonics, els publicarem.

ALTRE NOTA.—Es inútil enviar correspondencia, perquè no la contestarem.